

רן שוחט

בן שמחה וצבי, ממשפחת מייסדי פתח-תקוה, נולד ביום ח' בתמוז תש"ג (11.7.1943) בפתח-תקוה. בבית הוריו חינכוהו להוקיר את חיי העבודה, את היושר ואת הצניעות. כך עוצבה דמותו וכך הכירוהו חבריו - אדם ישר, צנוע, חרוץ ומסביר פנים לכל, שמצב רוחו טוב תמיד. הוא היה איש רעים וידידים רבים היו לו, שקשר עמם קשרים עמוקים, ולא הסתפק בהיכרות שטחית. מיושב היה בדעתו ונבוןן גויס לצה"ל בתחילת מאי 1961 והוצב לחיל האוויר. לאחר הטירונות השתלם בקורס לטכנאי ציוד קשר. ביחידתו נחשב חייל ממושמע, טכנאי טוב ועובד מסור לתפקידו. כתב עליו מפקדו בחוות-דעת: "יש לו רצון עז להתגבר על בעיות שמתעוררות בעבודתו. הוא נוח לחבריו, שקט ומנומס. הוא למד במהירות את החלק המעשי של המקצוע, יעיל בעבודתו ושומר על רכוש הצבא". בתעודת השחרור שלו מהשירות הצבאי הסדיר כתב מפקדו: "הוא בעל אופי שקט, מסור, בעל יזמה וטכנאי עצמאי".

לאחר ששוחרר הוצב לחיל השריון, השתלם בקורס קשרי שריון, והיה בו חניך מצטיין. הוא היה בן טוב להוריו, בעל מסור ונאמן לאשתו מאירה ואב אוהב את בנו הקטן רועי, שהקדיש לו הרבה מזמנו, שיחק עמו וקרא באוזניו סיפורים.

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים גויס ונשלח עם יחידתו לחזית בסיני, שם השתתף בקרבות בציר הצפוני, בתפקיד טכנאי קשר בזחל"ם הפיקוד של הגדוד. לאחר ארבעה ימי לחימה קשה ביותר, ובהם קרבות פנים-אל-פנים, התארגן הגדוד ללינת לילה. לפתע נודע, כי משאית אספקה נכנסה למארב של חיילי קומנדו מצרים, וכי אלה מתכוננים לתקוף גם את הגדוד. החיילים נערכו לסריקה ולמרדף. בשעות הבוקר

המוקדמות של יום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) בצוללת קנטרה-בלוזה, פגע פגז בזחל"ם שלו ורן נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בערד. השאיר אחריו אישה זכר, הורים, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.